

2019

🗨️ Luitenant-kolonel b.d. Paul Kolken - Fotografie: kap b.d. Harrie Meijers

REGIMENTSDINER MAATJE GROTER?

Eenmaal per jaar neem ik mezelf de maat. Dan neem ik de groene door Defensie verstrekte kunststof hoes, welke in grote witte letters – ik kan ze zonder bril nog lezen – en ondanks de inhoud is voorzien van de tekst ‘dagelijks tenue’, uit de kast. Enigszins ceremonieel leg ik het op mijn bed en neem mijn gala-uniform eruit. Het avondbaadje is nooit het probleem. Van de klittenbandstrook die aan de achterkant het vest sluit overlapt het linker flapje nog maar net het rechter flapje, maar dicht is dicht, toch? De broek, nee sorry, de pantalon, dat luistert kritischer. Gelukkig pas ik daar ook nog in, in ieder geval tot het immer fantastische buffet... Daarna moet ik wellicht een knoopje losmaken.

Het is weer tijd voor het regimentsdiner. Als ik in de gelegenheid ben laat ik het niet aan me voorbij gaan. Regelmatig, door uitzendingen, een langer verblijf in Cyprus en meerdere grote najaarsoefeningen, moest ik verstek laten gaan. Dat maakt het weerzien met maatjes (m/v) van het eerste uur tijdens het diner alleen maar leuker.

Dit keer ben ik voor het eerst zelf deel van die groep oudgedienden die het uniform, al dan niet vrijwillig, aan de wilgen hebben gehangen en met Functioneel Leeftijds Ontslag zijn gegaan. Er is wel het een en ander veranderd sinds ik voor het eerst, toen nog in Ede, toen nog uitsluitend met officieren, het diner mocht bijwonen. Digitaal inschrijven op de prachtige functionele website die Paul Hartkoorn heeft gebouwd was er toen niet bij. Ik kan me uit die tijd niet herinneren of er slaapgelegenheid (nu op de Generaal-majoor Kootkazerne in Stroe) geboekt kon worden en of er busvervoer zowel heen als terug geboekt kon worden. Tegenwoordig gelukkig wel. Helemaal toppie!

De opkomst in 2019 was, zo werd gemeld, groter dan ooit, ruim 400 gasten. Enerzijds natuurlijk door de massale aan-

meldingen van de onderofficieren van het Regiment. Dat is naar mijn mening destijds echt een goede beslissing geweest om het diner gezamenlijk te genieten. Mogelijk werd die beslissing gedreven door dalende inschrijvingen zowel bij officieren als onderofficieren, tegenwoordig zou je de indruk kunnen krijgen dat nu juist (door de gezamenlijkheid) de opkomst bij beide categorieën stijgt. Goede zaak. Anderzijds mogelijk door de aanwezigheid van Noorse, Belgische en Duitse collega's waarmee leden van het Regiment nauw contact onderhouden of zelfs op dagelijkse basis mee samenwerken. Daarnaast waren ook de civiele partners waarmee nauw wordt samengewerkt om zowel technisch als personeeltechnisch creatief en innovatief 'aan de weg te timmeren' goed vertegenwoordigd.

Regimentscommandant kolonel Erik Buskens en regiments-oudste brigadegeneraal Jean Paul Duckers hadden de sfeer van de avond goed ingeschat en hielden hun begroeting kort om de gasten maximaal ruimte te bieden om bij te praten en vooral veel oude koeien uit de sloot te halen. Buskens meldde terecht trots dat er ook de avond tevoren een uiterst succesvol regimentsdiner had plaatsgevonden: het soldaat

REGIMENT

Clasenerdiner, speciaal voor regimentsleden in de rang van soldaat en korporaal. Bijna 150 actief dienenden zowel als oudgedienden waren bij de primeur in het KEK-gebouw aanwezig.

Het aantal bezoekers zou nog hoger geweest zijn wanneer de datum niet zo ongunstig uitgepakt zou hebben voor het CISbataljon dat in Wildflecken oefening Xenon Sword van het 1GNC ondersteunde. Saillant detail: het organiserend comité bestond uit korporaals

en bij de begroeting was het korporaal Melanie Huisman die het woord tot de gasten richtte. Petje af!

De 'go - no go' evaluatie, ondersteund door een heuse online/smartphone enquête leverde eenduidig op: het Clasenrinerdiner is een blijvertje, zelfs wanneer een eigen bijdrage gevraagd zou worden. En wat dat fantastische buffet betreft: wie uit de rijk gesorteerde sushi's, het waanzinnige visbuffet, de pittige wokgerechten of ook de iets traditio-

lere schotels niets van zijn of haar gading vond die moet zich dan toch maar bij gevechtsrantsoenen houden. Bij mij was het in ieder geval reden voor een inmiddels traditionele handeling: knoopte van mijn pantalon halverwege het buffet onopvallend losmaken!

Ik zie al uit naar donderdag 8 oktober: Regimentsdiner 2020 bij Van der Valk in Apeldoorn, dan inclusief de collega's uit Eibergen.